

FREEDOM ANEB CESTA ZA SVOBODOU

SNĚHURKA, Martinik

SETKÁNÍ S VIKTORKOU

V polovině července 2016 se po půlroční pracovní návštěvě Čech vracím zpět na SNĚHURKU do Venezuely. Cena mariny vzrostla z původních 30 na 60 USD za měsíc.

Ve srovnání s ostatními zeměmi je to ale pořád naprosto směšná cena. SNĚHURKA je v pořádku, nikdo ji nevykradl, což se zde občas stane.

V Patagonii

Sezona hurikánů začíná, takže nemá cenu nikam vyplouvat, a já chci využít levného kotvení. Moje filozofie je cestovat jakoukoliv formou, hlavně vidět co nejvíce. Kupuji tedy levnou letenku do Kolumbie a přistávám v Bogotě. Toto hlavní město jsem ještě nenavštívil a nyní zjišťuji, že jeho historické centrum je opravdu krásné. Podniknu několik výletů do okolí a navštívím vyhlášené muzeum zlata a smaragdů. Pak se již vydám na dlouhou expedici Jižní Amerikou. S krosnou na zádech pokračuji nízkonákladovým způsobem – busem – na jih do Ekvádoru. Začnu na východě v Amazonii, v neprostupné džungli, kde navštívím domorodé indiány a pokračuji přes hory s nádhernými lagunami přes sopku Cotopaxi, až na západní pobřeží k Tichému oceánu. Za obzorem leží Galapágy a já vím, že to bude moje další zastávka se SNĚHURKOU.

Letadlem pokračuji do Santiaga de Chile a dál na jih do Patagonie. Ushuaia již leží v Ohňové zemi a patří Argentíně a je zde neuvěřitelně draho. Ledovec Perito moreno je naprostý unikát. Pokračuji do Puerto Madryn, kde navštívím další přírodní skvost – poloostrov Valdéz. Žijí zde kolonie lachtanů, lvounů sloních, tučňáků a hlavně je sezona páření modrých velryb. Pokračuji do Buenos Aires, pak trajektem přepluji přes záliv de la Plata do Uruguaye a autobusem do Paraguaye. Na trojmezí Paraguaye, Argentiny a Brazílie leží vodopády Iguazú. Další zastávkou je božské Rio de Janeiro, další Amazonie, konkrétně Manaus. S nostalgií se dívám po proudu, kde v dále tisíce mil leží město Macapá, kam jsem v roce 2012 připlul se SNĚHURKOU úžasnou plavbou z Belému.

Koncem října stojím opět v marině Puerto la Cruz. Za čtyři měsíce jsem procestoval celou Jižní Ameriku a viděl její nejkrásnější místa. SNĚHURKA musí z vody. Jeřáb i s nátěrem antifoulingu mě stojí 200 USD (barvu jsem měl vlastní). Vše zkontroluji a připravím na plavbu. Dne 18. 12. čekám od rána v marině na vojáka z antidrogas. Ten se dostaví samozřejmě až v poledne a začíná opravdu řádná kontrola. Pes pročuchá celou loď a potom voják zkontroluje každou skříňku či úložný prostor. Takovou kontrolu jsem ještě nezažil. Po dvou hodinách mně potvrdí všechny doklady a počká na mole, dokud nevypluji z přístavu. Opouštím po 14 měsících přístav.

Žádám Neptuna o zachování přízně, dokud nepustím venezuelské vody. K večeru již plachtím v patřičném odstupu 10 mil od ostrova Margarita a nepoužívám ani světla. Na severním mysu ostrova jsem o půlnoci a pokouším se plout co nejstřeji proti větru. Mám plán plout 240 mil na Martinik, jenže navigace ukazuje

VIKTORKA nyní kotví na Martiniku.

kurz na St. Maarten a vzdálenost 450 mil. Rozhodně se nechci houpat 4 dny proti vlnám v náklonu, takže dle svého zvyku volím kurz přesně na cíl. Startuji motor a pluji pod úhlem 10° k větru na Granadu, kam to mám 180 mil. Po dvou dnech boje proti vlnám jsem konečně v Grenadě a těším se na klidný spánek a dobré jídlo. Potom již v zákrytu ostrovů pokračuji pomalu na sever. Jenže fouká neobvykle silný vítr, až k 30 uzlům. Tomu odpovídají i velké vlny, takže nemohu pohodlně přeplouvat jednotlivé kanály mezi ostrovy. 22. prosince jsem konečně v zátoce Le Marin na Martiniku a po třech letech se opět setkávám s místní českou komunitou.

VIKTORKA žije

Velkým překvapením je pro mě známá česká plachetnice VIKTORKA. Ta skončila trochu neslavně svoji pouť právě na Martiniku. Před čtyřmi lety to byl již doslova vrak, na kterém bydlela různá individua. Jenže dnes je přetažená do jiné zátoky a bydlí na ní Josef Boháč,

který si řekl, že si VIKTORKA nezaslouží takový konec, a rozhodl se ji zachránit. Při návštěvě VIKTORKY zjišťuji podrobnosti. „Já jsem osud VIKTORKY vždy sledoval a bylo mně líto, že skončila tak neslavně. Je to naše první „novodobá“ a nejslavnější dřevěná loď s úžasnou historií a myslím, že si nezaslouží skončit na mořském dně,“ vysvětluje Josef Boháč. „K tomu již moc nechybělo, protože nový majitel se o ni nestaral, což je u dřevěné lodi zcela zásadní věc. Já mám poměrně velké zkušenosti se dřevem, kdysi jsem postavil jeden námořní katamaran s inženýrem Wintrem a druhý přestavěl se Stevem Lichtagem. Byly stavěny z dřevěných vodovzdorných překližek systémem WEST (vše saturováno a laminováno epoxidem). Nyní stavím dřevěný vor, se kterým chci přeplout Atlantik (www.navorudoameriky.cz) a v neposlední řadě jsem i bývalý stavitel dřevěných domů. Myslím si tedy, že vím, co je třeba na VIKTORCE udělat a chci své zkušenosti uplatnit při její záchraně.“

inzerce

Potřebuje zásadní opravy.

Jenže opravit tuto loď je běh na dlouhou trať a vyžaduje to mnoho peněz. „Máš na to?“ ptám se. „Rozhodl jsem se rozdělit VIKTORKU na 20 dílů a hledám nové vlastníky nebo třeba akcionáře, kteří si koupí minimálně jeden díl lodi. Tím nasbíráme peníze na její základní opravu. Jeden podíl stojí 50 000 Kč. Zatím je nás sedm a nyní jednáme, že si koupíme každý ještě druhý podíl, aby mohly práce pokračovat. Já už jsem tak učinil. Každý majitel VIKTORKY pak musí nějak pomoci s opravou a přijet sem třeba na dovolenou a pomáhat. Nebo může poslat nějakého šikovného řemeslníka. Na VIKTORCE je dost místa a rovněž nabízíme možnost přespání na lodi za poplatek 5 EUR/noc + 2 hodiny práce nebo 10 EUR/noc bez práce. To využívá mnoho lidí, protože strávit dovolenou zde na Martiniku za takové peníze se nikomu běžně nepovede.

Rovněž jsem založil Mezinárodní klub přátel Victorie – Golden Hind (www.victoria-golden-hind.cz), kde je k dnešnímu dni zaevidováno již 41 členů. Členský příspěvek činí minimálně 300 Kč, a všechny peníze jdou prokazatelně do materiálu na opravu VIKTORKY. Členové klubu pak mají možnost bydlet na VIKTORCE neomezeně dlouho zadarmo s tím, že odpracují minimálně průměrně dvě hodiny denně. Všechno tedy směřuji k záchraně této lodi a já osobně jsem zde již od podzimu 2016. Společně s mojí Maribel z Kuby jsme udělali velký kus práce. Celou loď jsme vyklidili a materiál přetřídili. Pořídil jsem plovoucí pracovní plovák z vraku jiné lodi, která nám slouží jako servisní loď, plovoucí dílna, sklad materiálu a nářadí a hlavně jako plovoucí pracovní plošina. Z Čech jsem dovezl mnoho nářadí, nástrojů, ředidel,

barev, tužidel, tmelů a lepidel, zkrátka to, co se mi podařilo sehnat za dobrou cenu, protože zde je samozřejmě vše velmi drahé. Také zde mám svoje auto z Čech, které je k dispozici i pro VIKTORKU, takže každý, kdo zde je, si je může půjčit třeba na výlet do okolí. Doufám, že se najdou další nadšenci, kteří mi pomohou tento projekt dokončit,“ říká Josef Boháč.

Na jaře 2018 jsem se opět zastavil na Martiniku a odstavil zde SNĚHURKU při návratu do Čech. Po dvou letech jsem tedy mohl porovnávat jak se pokročilo s opravou VIKTORKY. Průběžně se zde stále něco děje a je vidět upřímná snaha loď zachránit. Dosavadní opravy však probíhaly víceméně živelně a občas i chaoticky. Důvod byl naprosto jednoduchý, Josef Boháč má obrovskou energii, kterou věnuje opravě, avšak nemohl být stále na Martiniku, takže na VIKTORCE pracovali různí pomocníci a dobrovolníci, často bez patřičných zkušeností či odborného dozoru, a také vlivem nedostatku financí. Nyní se zdá, že se podařilo vyřešit základní věc a tou byly finance. Několik původních spolujednatelů odstoupilo z projektu a zůstali pouze tři, přičemž poslední a hlavní je ochoten vložit do tohoto projektu značné finanční prostředky. Začíná se zpracovávat konkrétní projekt oprav včetně technologických postupů. Velkým posunem by měl být od 1. 4. 2018 stálý „bocman“ na palubě, který bude provádět sám mnoho truhlářských prací osobně, ale i dohlížet na ostatní odborné práce. Osobně jsem velmi rád, že se daří pokračovat v projektu, a snad již tempo oprav nabere ten správný spád a dočkáme se opět napnutých plachet nad touto krásnou lodí.

Text a foto Miroslav Račan
www.snehuka-yacht.cz

S Josefem Boháčem na palubě VIKTORKY

